

Ο μακεδονικός αγώνας συνεχίζεται

/ Γνώμες

Μια λιτή αφίσα έγγραφε ότι ο μακεδονικός αγώνας συνεχίζεται. Η Ιερά Μητρόπολη Φλωρίνης, με τον άξιο νέο δεσπότη της κύριο Ειρηναίο, που από πέρυσι άφησε την Θράκη του και ανέβηκε ψηλά στη Φλώρινα, τιμημένος αρχιερέύς της, ανήγγειλε συνέδριο, για να τιμήσει την ημέρα του Μακεδονικού Αγώνα, την 13η Οκτωβρίου τ.έ., σε συνεργασία με το Θεσσαλονικιό Ίδρυμα Εθνικού και Θρησκευτικού Προβληματισμού με τον παραπάνω τίτλο.

- του Αθανασίου Ε. Καραθανάση (Ομότιμος Καθηγητής Α.Π.Θ. – Καθηγητής Πανεπιστημίου Λευκωσίας)

Τόπος του συνεδρίου το Πισοδέρι, εκεί μες την εκκλησιά της Αγίας Παρασκευής, χώρος καθαγιασμένος από τον αγώνα και πιο πολύ γιατί εδώ εκηδεύθη η κεφαλή του Μίκη Ζέζα- Παύλου Μελά. Δίπλα στην εκκλησιά, η ιστορική Μοδέστειος, Σχολή

μεγαλοπρεπής και σεβασμία, που ο Γέρων Αγιοταφίτης Μόδεστος έκτισε το 1902, για να γίνει, όπως έγραψαν το 1904 οι δημογέροντες του Πισσοδερίου, η εστία που θα φλόγιζε τις ψυχές των Μακεδονόπουλων. Στις μέρες μας έρημη πια από μαθητές και το κτήριο σιωπηλό. Οκτώβριος μήνας, μα εκεί ψηλά ο καιρός λαμπρός σαν να τιμάμε το φως του το συνέδριο για τον Μακεδονικό Αγώνα που συνεχίζεται μετά τη συμφωνία των Ψαράδων. Το φως λούζει τα πέτρινα σπίτια ερημικά κι αυτά, όμως σε λίγο ήλθε κόσμος πολύς, οι τελευταίοι ακρίτες του τόπου με επικεφαλής τον Δήμαρχο Πρεσπών.

Η Αγία Παρασκευή φροντισμένη, τώρα κρύβει την μεγάλη ιστορία του Μακεδονικού Αγώνος. Είπαμε ότι ο παπάς εκήδευσε, εκπρόσωπος όλου του Γένους, την κεφαλή του Παύλου, γεγονότα που περιέγραψε ο πιστός σύντροφός του ο φλωρινιώτης καπετάνιος Λάκης Πύρζας. Η εκκλησιά μυρίζει ευωδιά. Την νιώθει ο πιστός λαός που έτρεξε για να ακούσει τις ομιλίες. Στο βάθος της ψυχής του, όμως και το έδειχνε φανερά, ζωγραφιζόταν η ευγνωμοσύνη του προς τους κοντινούς προγόνους τους μα και σ' όλους τους Μακεδονομάχους, που έφθασαν στα μακεδονικά βουνά από την Κρήτη, τον Μοριά, την ακρώρεια της Ρωμηοσύνης Κύπρο. Από παντού.

Και όταν έληξαν οι συνεδρίες, Μακεδονίτισσες, γερόντισσες και νιες, έξω από την εκκλησία έψαλλαν τον εθνικό ύμνο, τραγούδησαν το επικό: «Σαν τέτοια ώρα στο βουνό ο Παύλος λαβωμένος» θρήνησαν τον Μίκη Ζέζα, τον πολεμιστή της αγάπης και του εθνικού καθήκοντος. Και αντήχησαν οι γύρω λαγκαδιές και αγαλλίασαν οι

κεκοιμημένοι των μακεδονικών αγώνων από τα τραγούδια, τα ηρωικά και λυπητερά, καθώς σέρνονταν με τα σύννεφα της ομίχλης του αρχόμενου μακεδονικού χειμónος στα βουνά και τους γύρω λόφους.

Η ίδια εκδήλωση του Πισοδερίου επαναλήφθηκε, με τους ίδιους διοργανωτές, στην Πτολεμαΐδα, που ανήκει στην επισκοπική περιφέρεια του ιεροπρεπούς κ. Ειρηναίου, την 24η Νοεμβρίου. Τώρα οι συνεδρίες έγιναν στο εμβληματικό κτήριο του Ποντιακού Συλλόγου, που η φιλοκαλία των Ποντίων αδελφών ανακαίνισε με περισσή φροντίδα.

Τούτη τη φορά οι εισηγήσεις αφορούσαν τον Μακεδονικό Αγώνα στην ευρεία περιοχή της Εορδαίας, άλλωστε ο Δήμος της ήταν, και αυτός, συνδιοργανωτής. Γηγενείς Μακεδόνες, Πόντιοι και Μικρασιάτες, που η προσφυγιά τους έφερε μετά την εθνική συμφορά του 1922 στην Εορδαία, πλημμύρισαν την μεγάλη αίθυσά του. Οι πρώτοι τιμούσαν τους δικούς τους προγόνους, τους Ακρίτες με το ακμαίο φρόνημα, τους ιερείς, τους δασκάλους, τους δημογέροντες, τους ξωμάχους των κάμπων και των βουνών.

Οι Πόντιοι και οι Μικρασιάτες προσέτρεξαν ευγνωμονούντες, που στον ξεριζωμό τους ήύραν την Μάνα Μακεδονία ελεύθερη. Και την ετίμησαν πρεπόντως στους κατοπινούς καιρούς και ως σήμερα. Εξέφρασαν, με τον τρόπο τους, ότι ο Μακεδονικός Αγών συνεχίζεται.

